

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/92/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010632
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1515010632.5

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci obžalovaného G. S., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 13.04.2017 sp. zn. 7T/83/2015, na verejnom zasadnutí konanom 04. júla 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. S., nar. XX.XX.XXXX sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 13.04.2017 sp. zn. 7T/83/2015 bol obžalovaný G. S. uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v bode 1./

dňa 09.11.2014 v čase o 03.16 hod. v Bratislave v mestskej časti Petržalka na R. ceste č. XX v priestoroch HM Tesco Petržalka z predajnej plochy odcudzil 1 ks 80 g jahôd v horkej čokoláde v hodnote 1,09 eur a to tak, že uvedený tovar vybral z regálu, na predajnej ploche otvoril balenie jahôd v horkej čokoláde, tieto skonzumoval a prázdny obal jahôd v horkej čokoláde hodil do regálu s čokoládami a následne bez zaplattenia tohto tovaru prešiel cez pokladničnú zónu a pri odchode z HM Tesco Petržalka bol zadržaný pracovníkom súkromnej bezpečnostnej služby. Obvinený G. S. týmto konaním spôsobil poškodenú spoločnosť TESCO STORES SR, a.s., so sídlom v Bratislave na Kamennom námestí č. 1/A škodu vo výške 1,09 eur. Obvinený sa tohto konania dopustil napriek tomu, že dňa 06.11.2014 bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/90 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 10,- eur a dňa 07.11.2014 bol opätovne uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/90 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 30,- eur, pričom obidve tieto blokové pokuty doposiaľ neuhradil,

v bode 2./

dňa 27.04.2015 v čase asi o 18,30 hod. v OC aupark na Einsteinovej ulici v Bratislave v predajni Peek&Cloppenburg si prisvojil bez použitia násilia pánske tričko zn. Tommy Hilfiger v hodnote 39,95 eur tým spôsobom, že si ho vložil pod tričko, ktoré mal oblečené na sebe a následne bez zaplattenia prešiel cez pokladničnú zónu, kde bol zadržaný pracovníkom SBS, pričom tričko bolo následne nepoškodené vrátené do predajne. Obvinený G. S. sa takéhoto konania dopustil napriek tomu, že bol v posledných dvanástich mesiacoch postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/90 Zb. a to uložením blokovej pokuty vo výške 10,- eur, č. bloku 11038871 zo dňa 06.11.2014.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III z 16.07.2015 sp. zn. OT/96/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.07.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti TESCO STORES SR, a.s., so sídlom Bratislava, Kamenné nám. č. 1/A, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 1,09 euro.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný G. S.. Podané odvolanie obžalovaný odôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu, pričom v tomto podaní uviedol, že jeho odvolanie smeruje výlučne do výroku o treste, nakoľko výmera uloženého trestu odňatia slobody je neprímerane prísna a preto sa domáha uloženia výmery trestu na spodnej hranici trestnej sadzby a to s poukazom na menej závažnú trestnú činnosť.

Odvolací súd podľa § 293 ods. 5 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti obžalovaného G. S., nakoľko menovaný obžalovaný termín tohto nariadeného procesného úkonu bral na vedomie na predchádzajúcom verejnom zasadnutí zo dňa 31.05.2018, pričom svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil, ani nepožiadal o odročenie tohto verejného zasadnutia. Pre úplnosť treba dodať, že obžalovaný bol odvolacím súdom riadne poučený o možnosti vykonania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti. Krajský súd rovnako vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti zástupcu poškodenej spoločnosti, nakoľko na takéto postupy boli tiež splnené zákonné podmienky.

Pokiaľ ide o prítomnosť, resp. neprítomnosť obhajcu obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom, k tomu treba vysloviť iba toľko, že obžalovaný bol medzičasom prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (dňa 15.06.2018), pričom zákonné podmienky povinnej obhajoby (§ 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por.) už pominuli a obžalovaný sám alebo prostredníctvom oprávnenej osoby si iného obhajcu v tejto fáze odvolacieho konania nezvolil (obhajcovi JUDr. H. T., ktorého si pôvodne zvolil, vypovedal plnú moc dňa 31.05.2018). Možno preto uzavrieť, že prítomnosť obhajcu na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom v zmysle príslušných zákonných ustanovení Trestného poriadku už nebola potrebná. Samotná požiadavka obžalovaného (išlo o podanie zo dňa 06.06.2018), aby mu krajský súd ustanovil obhajcu „ex offio“, táto stratila akúkoľvek opodstatnenosť tým momentom, kedy bol obžalovaný prepustený z výkonu trestu.

Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. s použitím § 269 Tr. por. doplnil dokazovanie oboznámením podstatného obsahu vyžiadaných súdnych spisov a to spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/84/2017 a spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/420/2017.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom navrhla, aby odvolanie obžalovaného bolo ako nedôvodné zamietnuté.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného G. S. nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť výroku o treste napadnutého rozsudku, tak do druhu trestu, ako aj jeho výmery.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len toho výroku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto napadnutým výroku rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, že by odvolací súd musel prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené zistenia, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu obžalovaného iba voči výroku o treste napadnutého rozsudku a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmal výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku, ako ani výrok o náhrade škody.

Pri skúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie alebo zmenu uloženého súhrnného trestu odňatia slobody, hoci sa obžalovaný v dôvodoch podaného odvolania domáhal zmiernenia tohto trestu, hlavne jeho výmery.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Z pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/96/2015 možno zistiť, že obžalovaný G. S. bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 16.07.2015 č. k. 0T/96/2015-50 uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 15.07.2015 v čase o 17.00 hod v Bratislave na T. ulici č. XXX/A v OD Carrefour vzal z regálu 4 ks pánskych boxeriek v hodnote 28,- eur, ktoré si v skúšobnej kabínke schoval pod svoje nohavice a následne prešiel pokladničnou zónou predajne bez zaplatenia tohto tovaru, hoci mu bola dňa 03.12.2013 Obvodným oddelením PZ Bratislava Nové Mesto - východ Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave III uložená blokovaná pokuta nezaplatená na mieste, ev. č. bloku: 11038871 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, čím spôsobil poškodenú spoločnosť Retail Value Stores, a.s., so sídlom Bratislava, Panónska cesta 16, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 28,- eur.

Za uvedený prečin bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vyššie uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 16.07.2015.

Na základe tohto zistenia možno konštatovať, že obžalovaný teraz posudzované skutky spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci trestný rozkaz za iný jeho trestný čin.

Čo sa týka ďalších jeho odsúdení, vychádzajúc pritom z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V z 22.09.2017 sp. zn. 3T/84/2017 (obžalovanému bol trestný rozkaz doručený 15.12.2017) a z rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 26.01.2018 sp. zn. 0T/420/2017, odvolací súd vyslovuje, že nejde o súbeh týchto skutkov (činov) s teraz posudzovanými skutkami, ktoré boli právne kvalifikované ako dvojnásobný prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., ale ide už o recidívu, pričom ukladanie súhrnného trestu aj voči týmto ďalším odsúdeniam neprichádza do úvahy. Skutky ustálené v týchto rozhodnutiach boli spáchané až potom, ako bol obžalovanému doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III zo 16.07.2015 sp. zn. 0T/96/2015 (obžalovanému bol tento trestný rozkaz doručený 16.07.2015) a došlo aj k vyhláseniu rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 13.04.2017 sp. zn. 7T/83/2015.

Prvostupňový súd postupoval pri ukladaní súhrnného trestu v súlade so všetkými relevantnými ustanoveniami Trestného zákona. Východisko pre ukladanie súhrnného trestu obžalovanému predstavovala trestná sadzba pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. v rozpätí do dvoch rokov. Vzhľadom k tomu, že okresný súd u obžalovaného vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) a nevzhliadol žiadne poľahčujúce okolnosti, musel upraviť základnú trestnú sadzbu podľa režimu § 38 ods. 4 Tr. zák. t. j. zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, čo predstavovalo navýšenie trestnej sadzby od 8 mesiacov do 2 rokov. Nakoľko v posudzovanej veci bolo potrebné aplikovať aj ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. o súhrnnom treste, uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov predstavoval u obžalovaného potrestanie za všetky zbiehajúce trestné činy, vrátane trestného činu, za ktorý bol už právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo 16.07.2015 sp. zn. 0T/96/2015. Okresnému súdu však možno vytknúť pochybenie v tom, že pri správnom postupe mal obžalovanému priznať aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. t. j. spáchal viac trestných činov. Takéto pochybenie nemohol napraviť krajský súd, nakoľko odvolanie podal iba obžalovaný, pričom bolo potrebné rešpektovať ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por. t.

j. zásadu zákazu „reformácie in peius“ (zmeny k horšiemu). Napriek tomuto zisteniu, okresným súdom uložená výmera trestu odňatia slobody (pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby) dostatočne zahŕňala tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadrovala morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Treba tiež zdôrazniť, že na dosiahnutie účelu trestu bolo potrebné na obžalovaného pôsobiť v zmysle zásady jednoty prevencie a represie.

Z hľadiska tejto zásady je v tejto konkrétnej trestnej veci možné považovať súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za zákonný a primeraný.

Okresný súd tiež nepochybil, keď obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S poukazom na to, že prvostupňový súd obžalovanému ukladal súhrnný trest, postupoval v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Tr. zák., keď zároveň zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III zo 16.07.2015 sp. zn. OT/96/2015 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a súčasne zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

K námietkam odvolateľa treba dodať, že obžalovaný je recidivista, ktorý sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti a ktorého doposiaľ nedokázalo napraviť ani opakované ukladanie trestov za spáchané úmyselné trestné činy. Páchanie trestnej činnosti je zrejme spôsobom jeho života, keďže už bol trinásťkrát súdne trestaný a opätovne preukázal, že ukladanie trestu nespojeného s výkonom odňatia slobody nemá na neho žiadny pozitívny vplyv a nedokáže ho viesť k tomu, aby sa prestal dopúšťať úmyselnej trestnej činnosti. Trest uložený obžalovanému možno síce označiť za trest citelný, avšak je úmerný (zákonný sa spravodlivý) vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného, ako aj na skutočnosť, že obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest.

Ak obžalovaný na verejnom zasadnutí v rámci odvolacieho konania vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Bratislave a súčasne sa domáhal postupu podľa § 23 Tr. por., pričom vo svojom predloženej písomnom podaní iba konštatoval, že na Krajskom súde v Bratislave bol už viackrát odsúdený, avšak v samotnej námietke zaujatosti bližšie nekonkretizoval dôvody, pre ktoré túto zaujatosť vyvodzuje, tak k tomu treba dodať iba toľko, že pokiaľ neboli naplnené žiadne materiálne podmienky pre možný postup podľa § 23 Tr. por., tak potom nič nebránilo krajskému súdu o odvolaní obžalovaného meritórne rozhodnúť bez toho, aby vec predkladal nadriadenému súdu na konanie a rozhodnutie o odňatí a prikázaní veci (§ 32 ods. 6 Tr. por. per analogiam). Žiada sa ešte vysloviť, že išlo len o tzv. šikanóznny výkon práva obžalovaného. Je totiž neprípustné, aby inštitút zakotvený v § 23 ods. 1 Tr. por. (odňatie a prikázanie veci) bol účelovo využívaný (resp. zneužívaný) stíhanou osobou, ktorá bola vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, navyše z dôvodu plynutia času a s ním spojenými dôsledkami bez meritórneho rozhodnutia veci.

Na podklade týchto úvah, odvolací súd rozhodol o odvolaní obžalovaného G. S. spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.